

Rozważania nad Księgą Psalmów

s. M. Judyta Pudełko PDDM

Psalm 19

¹ Kierownikowi chóru. Psalm. Dawidowy.

² Niebiosa głoszą chwałę Boga, dzieło rąk Jego nieboskłon obwieszcza.

³ Dzień dniowi głosi opowieść, a noc nocy przekazuje wiadomość.

⁴ Nie jest to słowo, nie są to mowy, których by dźwięku nie usłyszano;

⁵ ich głos się rozchodzi na całą ziemię i aż po krańce świata ich mowy. Tam słońcu namiot wystawił,

⁶ i ono wychodzi jak oblubieniec ze swej komnaty, weseli się jak olbrzym, co drogę przebiega.

⁷ Ono wschodzi na krańcu nieba, a jego obieg aż po krańce niebios, i nic się nie schroni przed jego żarem.

⁸ Prawo Pana doskonałe - krzepi ducha; świadectwo Pana niezawodne - poucza prostaczka;

⁹ nakazy Pana słuszne - radują serce; przykazanie Pana jaśniej i oświeca oczy;

¹⁰ bojaźń Pańska szczera, trwająca na wieki; sądy Pańskie prawdziwe, wszystkie razem są słuszne.

¹¹ Cenniejsze niż złoto, niż złoto najczystsze, a słodsze od miodu płynącego z plastra.

¹² Chociaż Twój sługa na nie uważa, w ich przestrzeganiu zysk jest wielki,

¹³ kto jednak dostrzega swoje błędy? Oczyszczyć mnie od tych, które są skryte przede mną.

¹⁴ Także od pychy broń swojego sługę, niech nie panuje nade mną! Wtedy będę bez skazy i wolny od wielkiego występku.

¹⁵ Niech znajdą uznanie słowa ust moich i myśli mego serca u Ciebie, Panie, moja Skąło i mój Zbawicielu!

Niebiosa głoszą chwałę Pana. Psalmista jednoczy się z dziełami stworzenia, które wyszły z rąk Stwórcy. Wszystko, co Bóg uczynił jest dobre i nosi w sobie Jego ślady. Co więcej, dzieła natury wychwalają Boga. Autor nadaje im wręcz cechy ludzkie. Niebiosa, noc i dni „opowiadają” chwałę Boga, świadczą o Jego pięknie i wszechmocy. Psalmista w szczególny sposób podkreśla wartość i piękno słońca. Przedstawia go jako bohatera, wojownika, który wszędzie objawia swoją siłę, obecną w jego świetlistych promieniach. Jest jak oblubieniec, przekazujący z radością życiodajny dar miłości. Stworzenie objawia Stwórcę.

Prawo Pana doskonale. Druga część psalmu zawiera inną przestrzeń Bożej obecności. Jest nią Boże Prawo – Tora. Psalmista w równie barwny sposób o powiada o zaletach Tory, jak wcześniej mówił o dziele stworzenia. Oprócz zapewnienia co do wielkiego waloru Prawa, pojawiają się metafory, które oddają coś z tajemnicy Tory. Jest więc ona cenna jak złoto, a nawet od niego cenniejsza. Prowadzi do życia, którego nie można przecież nabyć za żadne skarby tej ziemi. Jest również słodka jak miód, a nawet tę słodycz przewyższa. Daje więc człowiekowi pełnię szczęścia, radości, nasycenie. Prawo stanowi wyznacznik, który weryfikuje człowieka. Psalmista staje przed Bogiem w pokorze serca, gdyż wie, iż nie jest proste poznanie własnego serca. Błędy mogą być ukryte. Łaska Boga obecna w Jego Prawie odsłania prawdę o człowieku. Może on powierzyć się Bogu jako swemu Stwórcy i Zbawcy.

Rz 8,14–21: Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Nie otrzymaliście przecież ducha niewoli, by się znowu pogrążyć w bojaźni, ale otrzymaliście ducha przybrania za synów, w którym możemy wołać: «Abba, Ojcze!» Sam Duch wspiera swym świadectwem naszego ducha, że jesteśmy dziećmi Bożymi. Jeżeli zaś jesteśmy dziećmi, to i dziedzicami: dziedzicami Boga, a współdziedzicami Chrystusa, skoro wspólnie z Nim cierpimy po to, by też wspólnie mieć udział w chwale. Sądzę bowiem, że cierpień terażniejszych nie można stawiać na równi z chwałą, który ma się w nas objawić. Bo stworzenie z upragnieniem oczekuje objawienia się synów Bożych. Stworzenie bowiem zostało poddane marności – nie z własnej chęci, ale ze względu na Tego, który je poddał – w nadziei, że również i ono zostanie wyzwolone z niewoli zepsucia, by uczestniczyć w wolności i chwale dzieci Bożych.

Panie Jezu Chryste, w Tobie wszystko zostało stworzone i jeszcze w bardziej przedziwny sposób dokonało się dzieło odkupienia. Udziel nam Twojego Ducha Świętego, który jest naszym najwyższym Prawem umieszczonym w głębi naszych serc. Niech On odnowi całe stworzenie, a w nas umocni udzieloną łaskę Bożego synostwa.